

ת"פ 35929/03/19 - מדינת ישראל נגד מועאד רזוק,, מוחמד רזוק,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 35929-03-19 מדינת ישראל נ' רזוק ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

מועאד רזוק,

מוחמד רזוק,

בשם המאשימה: עו"ד מוחמד מולא- פרקליטות מחוז חיפה

בשם הנאשמים: עו"ד ליאור דויד

גזר דין

1. הנאשמים שהם אחים, הודו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא לפי סעיף 333 + 335(א)(2) לחוק העונשין בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין ומעשה פזיזות ורשלנות בצוותא לפי סעיף 338(א)(1) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

2. על פי האמור בכתב האישום, ביום 21.2.19 בשעה 16:30 נהג המתלונן ברכבו בכביש 85 לכיוון מזרח, כאשר יחד עמו ברכב נסעו אשתו ושתי בנותיו הקטנות בנות שנתיים. מאחוריו נהג נאשם 1 ברכב אחר כאשר ישבו ברכבו שני אחיו - נאשם 2 ואח נוסף בשם ביאן. בהגיעם לצומת בן עמי במקום בו קטע הכביש מצטמצם לשני נתיבים בכל כיוון לכביש המכיל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון עם קו הפרדה רצוף, ניסה הנאשם 1 לעקוף מימין את רכבו של המתלונן תוך שהוא נוסע על שטח ההפרדה המסומן בצבע לבן באופן שהיה בו לסכך חיי המתלונן ובני משפחתו והמשתמשים בדרך. המתלונן לא האט את מהירותו באופן שיאפשר את העקיפה בשל תנאי הכביש ותנועת הרכבים שנסעו במקום. בשל כך התעצבנו הנאשמים 1 ו-2 על המתלונן והנאשם 1 החל לנסוע בשולי הכביש מצדו הימני של המתלונן. במהלך הנסיעה בשול הימני צעקו הנאשמים לעבר המתלונן, גידפו אותו וירקו לעבר רכבו. בהמשך, תוך כדי נסיעה בשול הכביש שבו השול הימני נהפך צר, השתלב הנאשם 1 בנתיב הנסיעה של רכבו של המתלונן והחל לנסוע מאחוריו תוך שהוא נצמד אליו. כך משך מספר דקות נסעו הנאשמים מאחורי רכבו של המתלונן במהירות של כ-60 קמ"ש כשהתנועה בשני הנתיבים ערה והנאשם נצמד עם רכבו לרכבו של המתלונן מאחור מהבהב בנורות הרכב, צופר למתלונן ומסיט את הרכב לסירוגין ימינה ושמאלה בניסיון לעקוף את המתלונן ללא הצלחה. במהלך הנסיעה המשיכו לצעוק הנאשמים לעבר המתלונן וגידפו אותו.

בהגיעם סמוך לצומת הקרוב לקיבוץ כברי בקטע כביש בו החל להתרחב הכביש לדו-סטרי עם שול ימני רחב עקף נאשם 1 משמאל את המתלונן כך שחסם נתיב נסיעתו וגרם לו לסטות ימינה לשול הימני ולעצור את רכבו.

עמוד 1

הנאשם 1 עצר את הרכב שלו לפני רכבו של המתלון ובסמוך אליו באופן שכמעט פגע ברכב אחר שעמד בשול הימני. בשלב זה הוציא נאשם 2 פלג גופו העליון מחלון הרכב וסימן בתנועות ידיים. לאור הבהלה שאחזה במתלון וביושבי רכבו לאורך כל הנסיעה, שינה המתלון מסלול נסיעתו והתקדם לעבר הנתיב השמאלי בצומת כברי המוביל לכביש 70 לכיוון צפון על מנת להימלט מהנאשמים. המתלון עצר ברמזור אדום והמתין שיתחלף לירוק. משהבחינו הנאשמים בשינוי המסלול נסעו בעקבות המתלון ונעמדו מספר רכבים מאחוריו. מיד עם עצירת רכבו יצא נאשם 1 מן הרכב, פתח בריצה לעבר רכבו של המתלון שחלון רכבו היה פתוח. בעוד נאשם 1 רץ לעבר הרכב יצא נאשם 2 מהרכב בעקבות נאשם 1. כאשר נאשם 1 הגיע לרכבו של המתלון הוא היכה אותו נמרצות בעוצמה רבה דרך החלון ב-3 מכות אגרוף בפניו לפחות. כשהמתלון עדיין יושב ברכבו פגוע הגיע נאשם 2 לרכב, הסיט את הנאשם 1 הצידה והחל אף הוא להכות נמרצות ובעוצמה רבה את המתלון בפניו ובראשו באמצעות לא פחות מ-5 מכות אגרוף כאשר באותו זמן הנאשם 1 החל ללכת חזרה לרכבם. התקיפה כולה נעשתה לעיני אשת המתלון וילדותיו המבוהלות שישבו באותה עת, צעקו ובכו. מיד לאחר מכן הנאשמים חזרו לרכבם ונמלטו כאשר הם מותירים את המתלון פצוע ושותת דם והוא אף איבד את הכרתו לזמן קצר.

3. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו למתלון נזקים כדלקמן:

המטומה פריאוביטלית מימין עם דימום באזור עפעף תחתון; עין ימין סגורה לגמרי; שברים עם תזוזה בקיר קדמי ומידיאלי של הסינוס המקסילרי הימני מלווים בבועות גז, מלאות בסינוס ובחלל האף - המוסינוס; שבר ברצפת ארובת העין הימנית עם תזוזת פיגמנטים גרמיים לתוך הסינוס המקסילרי; בועות גז בארובת העין במדור האקסטרה-קונלי; שברים בעצם האף ימין; שבר במסגרת הגרמית (עצם) התחתונה של ארובת עין ימין; המטומה תת עורית ובועות גז ברקמות הרכבות סביב ארובת העין מימין; דימום תת לחמתי בעין ימין ופרופטוזיס בעין ימין; נפיחות בגשר האף וקרישי דם בנחיר שמאל.

4. המתלון אושפז בבית החולים למשך 3 ימים ולאחר מכן אושפז שוב לניתוח נוסף בהרדמה מלאה ל-4 ימים נוספים. במהלך הניתוח תוקנו השברים בארובת עין ימין ובוצע קיבוע פנימי עם פלטות וברגי קיבוע מטיטניום. בנוסף, נערך שחזור של רצפת ארובת העין בשל שבר ברצפת ארובת העין אשר בנויה גם מעצם וזאת על ידי רשת טיטניום.

5. יובהר, כי טרם האירועים האמורים לא הייתה כל היכרות קודמת בין המתלון לנאשמים.

טיעוני המדינה:

6. המדינה טענה שעבירות האלימות הפכו לנגע מתפשט בחברה הישראלית וכי דבר זה מחייב תגובה עונשית חריפה. נטען שעבירות האלימות ובמיוחד אלימות בכבישים שבאה בתגובה לכל גירוי קל שבקלים, הינה מכת מדינה של ממש. נטען שהעובדה שהתקיפה בוצעה ללא נשק חם או קר, אינה מהווה שיקול לקולא, לאור האכזריות הרבה והעובדה שהאלימות בוצעה בצוותא. נטען לפגיעה בערכים החברתיים המוגנים של שמירה על החיים ושלמות

הגוף, ושמירה על הסדר הציבורי וזכות הציבור להשתמש בכביש בבטחה וללא חשש. נטען לפגיעה מהותית בערכים האמורים.

7. נטען לקיום תכנון החל מרגע ההיתקלות הראשון וכלה בתקיפה הברוטלית שבוצעה. נטען שכל אחד מהנאשמים נטל חלק מרכזי באירוע ושנגרמו נזקים חמורים למתלונן, הן פיזיים והן נפשיים ונטען לאירוע בעל פוטנציאל גבוה להסלמה.

8. הודגש שהנאשמים הם בגירים ובחרו במודע לבצע את העבירות בעוד שיכלו להימנע מהן בנקל. נטען עוד לאכזריות ואלימות יוצאת דופן בתקיפה בעוד שלמתלונן לא הייתה הזדמנות להתגונן.

9. בדיון הוסיף ב"כ המדינה שאין לקבל את ההמלצות בתסקירים שאינן מתאימות לחומרת המקרה ונטען ששיקולי שיקום אינם חזות הכל.

10. לעניין מדיניות הענישה אוזכרה פסיקה כאמור להלן:

- ת"פ 48416-06-12 **מדינת ישראל נ' עהאד אלטללה** (4.3.13); הנאשמים תקפו את המתלונן לאחר שצפר להם על אופן העמדת רכבם בכביש. לאחר שהמתלונן החל לנסוע מהמקום נסעו אחריו וניסו להורידו מהכביש. בשלב מסוים רכבים שהיו חלק מחבורת הנאשמים התנגשו ברכבו של המתלונן במכוון ורכבו נעצר. הנאשמים ואחרים יצאו מהרכבים, הוציאו את המתלונן בכוח מרכבו ותקפו אותו בצוואת באגרופים, אבנים ובעיטות כשהוא שוכב על הארץ ומנסה להגן על עצמו. לאחר שעזבו הם חזרו כדי לאסוף מכשיר מירס שנפל במקום והיכו אותו שוב. נגרמה פגיעה גופנית חמורה למתלונן וגם רכבו ניזוק. נקבע מתחם ענישה בין 3-6 שנות מאסר ועל שני הנאשמים הראשיים (מתוך 4) נגזרו 48 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

- ע"פ 167/13 **אבו זיד נ' מדינת ישראל** (14.8.13); שם הוטלו על שתי המערערות 30 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי משמעותי בגין חבלה חמורה בנסיבות מחמירות שגרמו לעוברת אורח שנסעה איתן במונית שירות, שהן תקפו באופן אכזרי וללא סיבה.

- באשר לעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות בצוואת הובאה פסיקה לפיה הוטלו עונשים שבין 6 חודשים בעבודות שירות ו-18 חודשים מאסר בפועל (ת"פ 14354-06-13 **מדינת ישראל נ' מחמוד מדבוח** (18.2.15); ע"פ 5446/13 **סאבר נ' מדינת ישראל** (9.2.14); ע"פ 2815/14 **מוחמד שעאבנה נ' מדינת ישראל** (10.3.15); ת"פ 36491-09-12 **מדינת ישראל נ' עומר הייב** (3.3.13) - למען הסדר יצוין שחלק מהפסיקה שאוזכרה כללה עבירות נוספות כגון הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה בפסילה).

המדינה אזכרה מקרים נוספים, אך כל אלה היו בין אנשים עם היכרות מוקדמת.

בסופו של עניין המדינה טענה למתחם ענישה שבין 3 - 5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

טיעוני הנאשמים:

11. נטען שמדובר בעבירות המהוות אירוע אחד. נטען, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, שהערך המוגן שנפגע היה שמירה על שלום הציבור ותחושת ביטחונו ונטען שמדובר במסוכנות ספציפית ונקודתית, כאשר נטען שבפועל נגרם נזק מועט כאשר המתלונן חזר לתפקוד רגיל ימים ספורים לאחר הפגיעה.

12. נטען עוד שהנאשמים עשו כל מה שיכלו לתקן את הנזק ועלו על מסלול שיקומי מוצלח ובכך "**הערך החברתי שנפגע התרפא ומסוכנות זו אינה קיימת עוד**". נטען שהאירוע לא כלל תכנון ושמדובר באירוע ספונטני, כי לא נגרמה סכנת חיים למתלונן או פגיעה חמורה שתגרום לו לנכות.

13. ביחס למדיניות הענישה אזכר הסנגור את הפסיקה להלן:

- ת"פ 31521-11-12 **מדינת ישראל נ' פאדל** (12.2.15); נאשם 1 הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר הנאשמים היכו את המתלונן באמצעות אגרופן ונגרמו לו שברים בקיר התחתון של ארובת העין ואישפוז למספר ימים. נקבע מתחם ענישה שבין 6 חודשים עד 4 שנות מאסר ובעקבות תסקיר חיובי הושת על הנאשם מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

- ת"פ 43169-05-18 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (8.12.19); נאשם 1 הורשע בעבירות של סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. נאשם 2 הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונאשם 3 הורשע בסיוע לחבלה מחמירה בנסיבות מחמירות. נאשם 1 הצטייד במוט עץ ונסע יחד עם אחרים ותקפו את המתלונן בעוד שהנאשם 2 תקף אותו עם מקל עץ שנמצא במקום וגרם לו לחבלות קשות, ובין היתר, חשד לשבר קווי קטן בראש, דימום גולגלתי ודימום מוחי תת עכבישי. תקיפת המתלונן בוצעה על רקע סכסוך קודם בין חלק מהנאשמים למתלונן. הוגשו תסקירים שליליים שהעידו על רמת סיכון גבוהה ללא המלצה טיפולית ובכל זאת על נאשם 1 נגזרו 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, על נאשם 2 24 חודשי מאסר, ועל נאשם 3 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

- ת"פ 35925-06-18 **מדינת ישראל נ' טרבלסי** (5.5.19); הורשע נאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות כאשר תקף מתלונן באמצעות מברג ודקר אותו בגבו 3 פעמים בחלק גוף עליון. לנאשם היה עבר פלילי ותסקיר שהמליץ על עבודות שירות. נקבע מתחם ענישה שבין 20-36 חודשי מאסר ומטעמי שיקום הוחלט להימנע מהחזרת הנאשם לכליאה והוטלו עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

- ת"פ 4198-05-19 **מדינת ישראל נ' דניאל גולא** (25.10.20); הנאשם הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות בגין אירוע שהחל כאשר המתלונן והנאשם שהיו שתויים ושהו ברכב יחד והחלו בחילופי דברים שהסלימו

לדחיפות וקללות עד שהנאשם היכה את המתלונן בפניו באמצעות בקבוק בירה והלה נזקק לניתוח וטיפול רפואי ממושך וראייתו נפגעה. התסקיר המליץ על תהליך שיקומי ובסופו של יום נקבע מתחם שבין 9 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר והוטלו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. צוין שבית המשפט העיר שלא היה נמנע מהטלת מאסר אילולא הנאשם שהה במעצר תקופה ממושכת של כ-41 ימים.

- ת"פ 590-06-16 **מדינת ישראל נ' בזק** (8.1.18); נאשם 1 הורשע יחד עם שני נאשמים נוספים (בניו) לאחר ניהול ההוכחות בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירת איומים. העבירות בוצעו עת התאמנו הנאשם והמתלונן זה לצד זה בחדר כושר ובין השניים התפתח עימות. למתלונן נגרמו שברים בפניו וחתכים. לחובת נאשם 1 היה עבר פלילי למרות זאת הושתו עליו רק 12 חודשי מאסר בפועל ונאשמים 2 ו-3 ריצו מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות.

- ע"פ 9147/17 **חודיפה נ' מדינת ישראל** (20.9.12); המערער הורשע בערכאה הדיונית בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בגין אירוע בו דקר את המתלונן בפניו באמצעות חפץ חד וגרם לו לחתך עמוק שגרם לחיתוך עצבים ווריד. בערעור צוין שהמערער היה נעדר עבר פלילי וניהל אורח חיים נורמטיבי עובר לאירוע ולאחריו. הוגשו תסקירים חיוביים שהמליצו על ריצוי עונש בעבודות שירות. נקבע שמדובר באדם שמחויב להליך שיקומי והוקל העונש מ-12 חודשי מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

- ע"פ 5316/13 **תאופיק בן עטא מסאלחה נ' מדינת ישראל** (9.12.13) המערער הורשע בערכאה הדיונית בגין חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בשל אירוע בו שלף סכין וחתך את פניו של המתלונן בשל חלופי מבטים בינו לבין המתלונן ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל למרות מתחם שנקבע בין 10-24 חודשי מאסר. התסקיר המליץ על הימנעות מהרשעה. נקבע שהיה מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן ובית המשפט התחשב בהודאה ובחרטה של המערער, גילו הצעיר ועברו הנקי וכוונתו להטיב את נזקי המתלונן. ערעורים שהוגשו, נדחו.

- ע"פ 57947/13 **מדינת ישראל נ' חליל שייכה** (2.4.14); הערכאה הדיונית הרשיעה את המשיב בפציעה בנסיבות מחמירות כשעבריו נושא נשק קר והשיתה עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין אירוע בו נדקר מתלונן באמצעות מספריים 3 פעמים. בערעור נקבע בשל שיקולים של חיים נורמטיביים, היות הנאשם בעל משפחה וללא עבר פלילי, וכיוון שמדובר במעידה חד פעמית וספונטנית, ובעקבות תסקיר חיובי, הותר העונש של עבודות שירות על כנו.

14. ההגנה טענה בסיכומו של עניין למתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בנסיבות המקרה.

15. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען שמדובר בשני נאשמים צעירים בראשית חייהם, שהמעצר היווה עבורם גורם מרתיע. נטען שמשפחתם הינה מרובת נפשות ונורמטיבית, ושהתגייסה למענם ותמכה בהם כלכלית בתקופת המשפט. נטען שמדובר במעידה חד-פעמית והתרחשות ספונטנית שארעה בעידנא דריתחא.

16. נטען ששני הנאשמים שוקמו כפי שעולה מהתסקירים ונטלו אחריות על מעשיהם. נטען עוד שהנאשמים שיתפו פעולה בתהליך ארוך בשירות המבחן והפיקו ממנו תועלת רבה. נטען עוד לחלוף זמן רב - כ-10 חודשים מאז האירוע.

17. הוספו טענות באשר לכך שבמקרה מוצדק להפעיל את סעיף 40ד לחוק העונשין ונטען שקיימים סיכויי שיקום משמעותיים כאשר הנאשמים מתמידים בהליכי טיפול אינטנסיביים ומגלים מוטיבציה לשינוי לאורח חיים נורמטיבי. בדיון הדגיש הסנגור את ההשקעה של הנאשמים בתהליך השיקום. נטען בסיכומו של עניין שיש להטיל ענישה ברף הנמוך של המתחם שהוצע של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה שיקומית בדמות צו מבחן.

עמדת הנאשמים:

18. כל אחד מהנאשמים התנצל בפני המתלון שנכח באולם והבטיח לא לחזור על מעשים דומים.

תסקירי שירות המבחן:

19. הנאשם 1 - בן 27, רווק, סיים 12 שנות לימוד ושיחק באופן מקצועי במקביל ללימודיו בקבוצת כדורגל. החל ללמוד לימודי מכינה קדם אקדמית בווינגייט אך נאלץ להפסיק בעקבות קשיי מימון. משפחת מוצאו נורמטיבית, והוא ללא עבר פלילי.

בתסקיר ראשון מיום 21.11.19 הומלץ לשלבו במסגרת קבוצתית ובמהלך השיחה הראשונה הביע רצון לבדוק התאמתו להליך גישור ולמהלכי שיקום. שירות המבחן התרשם במהלך תסקירי המעצר שהוא בעל יכולת לערוך התבוננות מעמיקה במעשיו, והומלץ על שחרורו לצד צו פיקוח.

ניתנו תסקירים בהמשך שהמליצו על דחיות למיצוי מהלכי השיקום ותסקיר מסכם מיום 16.12.20, כאשר חלק מההארכות בין לבין נבעו מנגיף הקורונה. בתסקיר המסכם תואר שהנאשם 1 השתלב בקבוצה טיפולית, אך עודנו נמצא בשלב ביסוס אמון במנחות ובחברי הקבוצה, אם כי הוא שיתף בתחושות של בושה ואשמה בגין מעשיו וחרטה בגין הפגיעה שגרם.

שירות המבחן התלבט בקשר להמלצה, כאשר מחד נקבע שמדובר באדם אינטליגנטי בעל יכולות וכוחות שמבין את הפגיעה שגרם ומביע מוטיבציה פנימית לטיפול ומוכן לשיתוף פעולה עם השירות. מאידך, הייתה התרשמות מקושי במתן אמון והתמסרות לטיפול, כאשר חלק מההסתייגות נבעה מהעדר רצף טיפולי. בסופו של דבר, הוערך שהסיכון הנשקף ממנו פחת באופן משמעותי בשל החרטה ולקיחת האחריות והובאה המלצה טיפולית של מתן צו מבחן משך 18 חודשים וריצוי עונש בדמות עבודות שירות, קנס ופיצוי לנפגע.

20. לגבי נאשם 2 - ניתן תסקיר ראשון ב-21.11.19, שם תואר שהוא בן 23 ונשוי מזה 7 חודשים ומתגורר בבית הוריו. טרם מעצרו עבד כשכיר בפנצ'ריה. הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית ורכש תעודת מקצוע בתחום הספרות ועבד בעבודות מזדמנות שונות משך תקופות קצרות.

שירות המבחן התרשם שהנאשם 2 לוקח אחריות על מעשיו ומתחרט עליהם וחש בושה ואשמה ביחס אליהם. הוא שיתף כי העבירה בוצעה על רקע משבר אישי רומנטי שחווי בסמוך לתקיפת המתלונן. הוא הדגיש את רצונו לערוך הליך גישור עם המתלונן על מנת שיוכל להביע את התנצלותו בפניו. כמו כן הביע רצון להשתתף במסגרת טיפולית במסגרת שירות המבחן. בתקופת המעצר הוא נשלח למעצר בית עם צו פיקוח. שירות המבחן התרשם שאין הנאשם 2 נוטה להתנהגות אלימה כדרך חיים והתרשם שישנה לקיחת אחריות כנה והמליץ על דחיית הדיון ושילובו בהליך טיפולי.

תסקירי המשך שניתנו בימים 30.1.20, 7.5.20 ו-1.9.20 המליצו על אורכות נוספות. תסקיר סופי ניתן ביום 18.12.20, שם תואר שחלק מהליכי השיקום נדחו מפאת מגפת הקורונה. תואר שהנאשם הפיק תועלת מהליך השיקום הקבוצתי. בסיכום תואר שמגפת הקורונה גרמה לכך שהנאשם 2 יחד עם משתתפי הקבוצה האחרים נמצאים עדיין בשלבים ראשונים של ההליך הטיפולי. צוינה התרשמות שהנאשם 2 יכול להפיק תועלת מהמשך הטיפול וניתנה בסוף המלצה טיפולית להטלת צו מבחן משך 18 חודשים לצד מאסר לריצוי בעבודות שירות.

תסקיר נפגע העבירה:

21. למתלונן נערך תסקיר נפגע עבירה ב-31.10.19. בנוסף לפגיעות הפיזיות והטיפול הרפואי שקיבל בעקבות המקרה, תואר שהמתלונן עבר טלטלה רגשית קשה שנותנת אותותיה בתסמינים נפשיים כגון קשיי שינה, עייפות, חוסר שקט נפשי ועליה במשקל ותחושות מתיחות וחרדה שתוארו כתופעות פוסט טראומטיות ידועות. הוא תיאר את האירוע כאירוע מזעזע כאשר האלימות הופנתה אליו באופן פתאומי ובלתי צפוי לאחר שהיה נתון למרדף וניסה ליצור קשר עם המשטרה. הוא תיאר רמת חרדה נמשכת גבוהה ופגיעה בתחומי חיים שונים. תואר גם נזק במישור הכלכלי, כאשר הוא עצמאי שמנהל עסק יחד עם אשתו כאשר העסק תלוי בכישוריו המקצועיים, והייתה פגיעה מהותית מיד בתקופה שלאחר האירוע ושינויים שערך בעסק כדי לאפשר עבודה מהבית ופחות יציאות לשטח גם פגעו בהכנסות. בסיכום הומלץ בין יתר רכיבי הענישה, להטיל פיצוי כספי משמעותי לטובת המתלונן.

יוער עוד שהמתלונן העיד בבית המשפט וחזר על הנקודות המהותיות שנכללו בתסקיר. הוא לא הסתיר שחזר לעבודתו ושהוא מנסה להתגבר על הקשיים שנוצרו בעקבות הפגיעה בו.

יוער שמצאתי עדותו מהימנה ומשקפת את רמת הפגיעה בו שהייתה רצינית.

דין:

22. נאשם 1 יליד 1992, בן כ-27, שהה במעצר מ-27.2.19 - 11.4.19. אין לחובתו עבר פלילי למעט עבר תעבורתי שכולל 3 הרשעות בעבירות מהירות ונהיגה באור אדום.
23. נאשם 2 יליד שנת 1996, כבן 23, שהה במעצר מ-27.2.19 - 11.4.19. לחובת נאשם 2 אין עבר פלילי למעט עבר תעבורתי הכולל 4 הרשעות קודמות בגין עבירות נהיגה ללא מלווה, נהיגה בכיוון ההפוך בכביש חד-סטרי, אי ציות לתמרור וקיפוח זכות השימוש.
24. במקרה זה נפגעו הערכים המוגנים של שמירה על בטחון הציבור והפרט באזור שהוא נחלת הכלל, ושמירה על שלמות הגוף. כעולה מתיאור המקרה בכתב האישום, מדובר בפגיעה קשה יחסית בערכים המוגנים כאשר התקיפה בוצעה על ידי שני תוקפים בצוותא, בעקבות מפגש אקראי בכביש שהוביל למרדף והסתיים בהפעלת פרץ אלימות קשה כלפי המתלונן בעוד אשתו ובנותיו נמצאות אתו ברכב.
25. שאלת התכנון אינה מעיקרי התיק אך יוער כי מדובר במעקב או מרדף שהתנהל ביוזמת הנאשמים לאורך זמן לאחר המפגש הראשוני בין הצדדים וכאשר יכלו בכל עת להתעשת ולהפסיק את התנהגותם מטילת האימה אך בחרו שלא לעשות כן. לנאשמים היה צריך להיות ברור מלכתחילה שהתנהגותם פסולה אך בחרו למרות זאת להמשיך ולהסלים את האירוע שיזמו עד שהסתיים בתקיפה חמורה של הנאשם.
26. מקרה זה מציג אלימות בוטה, קשה ובלתי מוסברת המופנית כלפי אדם על לא כלום - וזו בתופעה שחברה מסודרת אינה יכולה להשלים עמה. במקרים כגון דא, של אלימות אקראית וקשה הפוגעת בעוברי אורח תמימים הנמצאים במקומות ציבוריים, קיים אינטרס ציבורי מוגבר בהענשת העבריינים.
27. בהתבסס על העבירות, נסיבות המקרה, והפסיקה, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 20-50 חודשי מאסר בפועל.
28. עיון בפרטי התסקירים אינו מעלה כי מדובר בנאשמים שהשתקמו, למרות שחלפו חודשים רבים מאז האירוע ועולה כי הם עדיין נמצאים בראשיתה של דרך שיקומית. גם אם אקח בחשבון תקלות ועיכובים מפאת מגפת הקורונה, תיאור מצבם אינו מוביל למסקנה כי ברור מאליו כי ניתן לקבוע כי קיימים סיכויים טובים לשיקום. בנוסף, לטעמי, תוכן התסקירים אינו מבסס כדבעי את המסקנות וההמלצות.
29. לטובת הנאשמים עברם הנקי. כמו כן לטובתם פועלת קבלת האחריות שבהודאה ללא ניהול ההליך והבעת החרטה שנשמעה בדבריהם בדיון.
- אילולא דברים אלה וההמלצות החיוביות בתסקירים היה מקום לקבוע ענישה כבדה יותר מזו שתוטל מתוך המתחם שנקבע.

30. אשר על כן, הנני מטיל על כל אחד מהנאשמים עונשים כדלקמן:

עמוד 8

- 24 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרם.
- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורם כאשר התנאי יופעל במידה ויבצעו עבירות אלימות מסוג פשע.
- פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪ מכל אחד מהנאשמים לתשלום עד ליום 1.7.21.
- הנאשמים יתייצבו ביום 5.3.21 לתחילת ריצוי מאסרם בשעה 10:00.

זכות ערעור תוך 45 יום הודעה לנאשמים.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"א, 13 ינואר 2021, במעמד הצדדים.